

AKTUALNO Vprašanje

V tovarni »Plamen« v Kropi porabijo za kurjenje žarilnih kotlov letno okoli 450 m³ bukovih drv. Kljub temu, da jih je na Jamniku in okoliških vaseh dosti, jih »Plamen« dobiva od Kmetijsko-gozdarskega posestva iz Kočevja. Tovarna »Plamen« se je pred nedavnim obrnila na KZ Podnart s prošnjo, da bi jo le-ta oskrbovala z drvmi, ki bi jih nakupovala pri okoliških kmetih. Na posvetu z zastopni-

kom KZ Podnart so ugotovili, da tega ni moč uresničiti, čepravno je v okolici dovolj suhih drv. — Kmetje smejo namreč prodati drva po 2500 din za m. (pri tem pa plačajo sami gozdne takso in ostale obveznosti ter prevoz). Zato kmetje prodajajo tistim, ki lahko plačajo drva po tej ceni, ker pravijo, da se upravičeni prodajati kvalitetna drva po takli ceni, če predhodno sami plačajo gozdno takso.

C. R.

LETNO — ST. 10 — CENA DIN 10.—

KRANJ, 4. FEBRUARJA 1957

GLAS GORENJSKE

GLASILLO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA GORENJSKO

Jesenice *v prahu in dimu*

Jesenice in bližnja okolica, predvsem pa prostor neposredno okoli Zelezarne, je vedno prekrita z dokaj opazno plasti prahu. Prebivalci Jesenice in okolice se vse pogosteje pritožujejo, da je zrak, zlasti še v zadnjih dveh mesecih, neznen. V hišah, ki so v bližini Zelezarne, ne morejo zaradi prahu nikdar dovolj prehraniti stanovanj. Zdravnik pisejo v kartotekе iz dneva v dan več obolenj pri dojenčkih, mladini in odraslih.

Zakaj? V zadnjih desetih letih se je jeseniška zelezarna zelo razširila. Zgradili so kauperje, prizne peči, nove generatorje itd., niso pa skrbeli, da bi istočasno montirali tudi zaščitne naprave. Delavci, prebivalci Jesenice in okolice, vse bolj čutijo, kako škode povzročata prah in plin, ki izhajata iz dlinnikov. Samo iz visokih peči, ki jih kurijo s koksom, uhaja dnevno okoli 48 ton prahu, 10 ton prahu pa napolni ozračje pri izgorevanju koksa v ostalih pečeh. Posebna komisija, ki je skupno s CHZ pregledovala stanje, je ugotovila, da je v ozračju zaradi izgorevanja premoga dnevno 16 ton krepivega dioksida. Te številke vzbujajo prav govor upravičeno bojanje, saj moramo upoštevati, da je ozračje iz dneva v dan bolj nasičeno s prahom in škodljivimi plini.

Poseblice vsega tega zastrupljanja se delno že kažejo. Gospodarska škoda je v zadnjih desetih letih, po ocenah strokovnjakov, dosegla že dragocene milijone. Aida na primer že nekaj let sploh ne obrodi. V okolini Jesenice, Javornik in Koroška Bela je 7511 dreves obradio le 50%, 5% dreves pa je sploh popolnoma uničenih. Prav tako se je umanjšal donos krmnih rastlin za okoli 20%. V krajih Hrušica, Blejska Dobrava in Potoki je uničeno 2% sadnega drevja (114 dreves), skupna vrednost uničenega drevja v vseh teh krajih pa bi znala v zadnjih desetih letih samo zaradi zapraševanja 16,745,780 din. Približna škoda v obeh okoli-

ših pa presega 132,250.000 dinarjev. V teh zneskih je upoštevana samo škoda, ki nastaja zaradi zapraševanja. Ce bi upoštevali še škodo, ki jo povzročajo plini, bi po mnenju nekaterih strokovnjakov ta številka narasla za več kot trikrat. Hudo škodo pa trpijo tudi poslopja. Ugotovili so, da škoda zaradi plinov v prahu dosegla 72,5% letne amortizacijske vsote, če vzamemo, da se stavbe amortizirajo v 50 letih.

Pri vsem tem pa še vedno nismo upoštevali — ljudi. Posledice zastrupljanja le-ti že občutijo, pričakujejo pa, da se bodo čez čas pokazala še vse hujša obolenja. Izdatki za zdravstvene usluge so v jeseniški občini v primeru z ostalimi kraji največji. Vedno pogostejša so vnetja nosnih sluznic, grla, sapnika, več je kroničnih in akutnih kožnih obolenj, predvsem ekszemov. Dojenčki postajajo rahitični itd.

Zelezarna sicer že dlje oblijubila, da bo zaščitne naprave uredila, vendar je bolj ali manj ostalo vse pri obljubah. So ljudje res samo številke? Cistilne naprave za te peči, ki jih ponekoli v inozemstvu že imajo, bi veljale okoli pol milijarde. Razen tega pa problem ne bi bil niti v celoti rešen. V Jugoslaviji namreč nimamo metalurškega premoga in rude, vsa naša ruda vsebuje velik odstotek žvepla.

Zelezarna je sicer naredila zaščitne naprave za zgornje dele, vendar se bo s tem zboljšalo le stanje v okolini Jesenice, v neposredni bližini pa bo zapraševanje še enako.

Torej Jeseničanom še kar grozi prah in plin? Do kdaj še?

Ker ni pravega odziva iz zelezarne, ker le-ta ne kaže pravega prizadevanja, je Občinski ljudski odbor sklenil:

Zgornje zaščitne naprave morajo biti gotove do 15. februarja, spodnje v treh mesecih, zaplinjevanje pa mora biti onemogočeno do konca leta.

L.J.

V PETEK SO BRANJEVKE NA TRGU V KRANJU NUDILE JAČKA ZE PO 18 DINARJEV KOMAD (slika spodaj). — DELAVCI »KOMUNALE« POSTAVLJAJO HISICE ZA KROMO. ŠKODA, DA SE NISO ZE PREJ SPOMNILI (slika desno)

V SLIKI IN BESEDI

»Plamen« pa posestnikom ne sme plačevati drva po tej ceni, če pa jih posestniki dajo Kmetijski zadrugi, morajo plačati še tako imenovano zadržno »maržo. Zato pa dobiva »Plamen« drva s Kočevskega po 3500 din kub. meter, zraven pa plačuje še prevoz; po drugi plati pa Jamnikani vozijo drva skozi Kropo mimo »Plamen« v druge kraje. Ali takega navskržnega prevažanja, ki po nepotrebnem obremenjuje transportna sredstva in zvišuje cene, res ni moč odpraviti.

C. R.

Nezakonitaelitev stanovanj v Radovljici

činski odbor sporazumno s stanovanjsko komisijo. To soglasje stanovanjske komisije pa ni bilo nikdar dano in ga tudi ni nihče zahteval.

Ni namen tega prispevka, da prejšnja pravilnost in pravčnost omenjene razdelitve stanovanj po uslužbenih občinah vsebuje stanovanjska uprava. Stanovanjske uprave se ustavljajo pri vseh občinah brez izjeme, stanovanjske komisije pa samo v tistih krajih, kjer se uporabljajo določila že citirane uredbe. Med taka področja spada tudi Radovljica in je Občinski ljudski odbor imenoval stanovanjsko komisijo. Razen nje posluje kot administrativni organ tudi stanovanjska uprava.

Ceprav zakonito določeno omenjene uredbe določa, da je prva naloga stanovanjske komisije v tem, da sestavlja vsakega pol leta (v januarju in juliju) na podlagi seznama presečev seznam upravičenih pričakovancev stanovanj, je bil tak seznam sestavljen zadnjikrat 27. 7. 1955. Važnost in pomembnost seznama upravičenih pričakovancev stanovanj je doblj svoj izraz tudi v zadnji republiški uredbi, kjer je določeno, da mora tak seznam potrditi v občinah, katere nimačova sesta za stanovanjske zadeve, najvišji organ oblasti na tem področju t. j. občinski ljudski odbor. Poleg tega pa pomembnost tega uradnega akta izhaja tudi iz tega razloga, da se sme stanovanje dodeliti samo poslicu, ki je vpisan v seznam upravičenih pričakovancev. Stanovanjska uprava pa sme praviloma dodeliti stanovanje po vrstnem redu vpisa v omenjeno seznam.

Ze nekaj let so v Radovljici v gradnji novi stanovanjski blok. Nekateri so bili gotovi in vseljivo že v letu 1956, medtem ko je bil en blok zgrajen konec lanskega leta. V le-tega so se v decembri 1956 brez odločbe stanovanjske uprave samovoljno vselili nekateri vodilni oblastniki in družbeni uslužbeni iz Radovljice. Noben izmed navedenih ni imel odločne pristojnosti organa o dodelitvi stanovanja. Se več! Do samovoljne vselitve je prišlo, še preden je koladcijska komisija pregledala stanovanja; že samo to dejanje je prekršek.

Kdo je torej razdeljeval ta stanovanja? Občinski ljudski odbor v Radovljici je dal le kratki odgovor, da je to storila posebna komisija, sestavljena iz vodilnih uslužbencev občine in občinskega komiteja ZK. Ne bo odveč omeniti, da zadnja republiška uredba izključuje vsakou vmešavanje uslužbencev občinskega odbora v stanovanjske zadeve s svojim zakonitim določilom, da ti uslužbeni ne morejo biti članji stanovanjske komisije. Kot vidimo, je v tej stanovanjski zadevi odločil »novi organ«, sestavljen prav iz vseh, ki so glede tega odločanja po zakonu izključen.

Gre torej za grobo kršenje pristojnosti, ki je prenešena na samoupravne organe. V širokem razmahu samoupravljanja na vseh področjih in nehnega razvoja socialistične demokracije ni in ne more biti prav nobenega opravičila, da je v stanovanjskih zadevah, ki so v družbeno - političnem pogledu najbolj akutne in občutljive, odločajo uslužbeni občine, čeprav je s to-nalogu in delovnim področjem ustanovljeni oblastniki organi. Pri nasprotnem pojmovanju tudi ni prav nič čudnega, da je na seji stanovanjske komisije v Radovljici z dne 11. X. 1956 na posebno vprašanje člana te komisije, kako bo z razdeljevanjem stanovanj v novih blokih, predsednik stanovanjske uprave slednjega zavrnil, da bo že o tem odločil ob-

Drobni stavki

Tokrat smo zabeležili kratki povzetek in sklep iz razprave delavskega sveta tovarne »Plamen« Kropa, ki je zasedal v četrtek, 31. januarja.

Direktor Lenart Petrač: Tudi v našem podjetju se je pokazala potreba po »svetovalcu za organizacijo dela, ker so v proizvodnji še vedno pomajkaljivosti. V podjetju imamo že pripravljen osnutek organizacijske sheme, ki ga bomo proučili na prvem sestanku kolegij.

Cian UO Jernej Dermota: Svetovalec organizacije dela v našem podjetju ni potreben, ker morajo taka dela opravljati vodilni uslužbeni.

Cian DS Ing. Janez Smitek: Akcija za izboljšanje organizacije dela, ki smo jo pričeli lani, je imelo doseg v našem podjetju popolnoma svojstven značaj. Iz dosedanjih poskusov se jasno vidi, da v »Plamenu« ne gre v prvi vrsti za izboljšanje organizacije, ampak za ustvarjanje izjemnega položaja posameznika, za položaj »organizatorja«, ki bi bil izven vodilnih uslužbencev, pa bi bil kljub temu nad vsemi, itd.

Direktor: Mislim, da zavajanje člana DS z neresničnimi očitki ni umejetno.

Slep: UO naj osnuje 5-člansko strokovno komisijo, da bo sestavila organizacijsko shemo in jo predložila DS na vpogled.

R. C.

naš razgovor

S kurirsko torbo po gozdovih

Ze več kot deset let je minilo, kar je Boris Praprotnik - Pavle s Potok skoro vsak dan hodil z Javorniških rovtov na Koroško in nazaj. Največkrat je sredi zime s kurirsko torbo gazzil po visokem snegu čez Karavanke in prenašal partizansko pošto. Zaupal si so mu, vedeli so, da bo Pavle gotovo prinesel pošto, da se bo s svojo iznajdljivostjo že nekako pretokel skoz zasede.

Pavle se še dobro spominja tistih dni, ve, kako so se zbirali prvi partizani okoli njegovega doma, kako je opozarjal na nevarnosti ilegalcev, ki so se zadrževali v Cimpkovi hiši.

Kmalu je bil ranjen v desno nogo.

»Celo noč sem potem še z ra-

njenogog hodil, da sem prišel do prve hiše,« je zamišljeno pripovedoval. Cevelj je bil poln krvi, lotevala se ga je vrtoglavica, pa vendar se je »izmožal«. Leta 1944 ga je krogla zadela še v levo nogo. Vendar se tudi tega ni ustrelil, vztrajal je in se ponosen vrnil ob osvoboditvi domov.

In kako živi tovarš Praprotnik sedaj?

Invalid, je in se je zaposlil kot vratar pri jesenški Zelezarni. Razen spominov na tiste junijaške dni boja, hrani tudi dve odlikovanji za hrabrost in zasluga za narod II. in III. stopnje.

Pred dnevi so ga obiskali tudi njegovi tovarši, član. Okrožnega odbora Zveze borcev iz Kranja.

Spominjali so se skupaj prešeli dñi v gozdovih in — lušča v Pavlovi lovski kočici, ki si jo je sam zgradil, je gorela še pozno v noč...

L.J.

TE DNI PO SVETU

• Kot poročajo iz Port Saida, je prispele včeraj v Egipt okoli 450 brazilskev vojakov kot pomoč četam Organizacije združenih narodov, ki se mušijo v Egiptu. Sedaj je število vojakov, ki pripravajo policijski silam OZN preko 6 tisoč ljudi. Najeve je Indijcev, in sicer 940, nato pa Jugoslovjanov — 740. Kot zatrjujejo, je sedanje število čet OZN popolnoma zadovoljivo, saj predstavlja dve operativni brigadi.

• Devetintrideset delegacij Ekonomsko-finančnega komiteja Organizacije združenih narodov je včeraj predložilo resolucijo, na podlagi katere naj bi ustanovili posebno komisijo, ki bi pripravila statut za organizacijo sklada za pomoč gospodarsko nerazvitim državam. Resolucijo je podprla tudi Francija, zanjo se je tudi izjasnila Sovjetska zveza, vendar je predlagala, naj bi bili ta sklad v začetni fazi bolj minimalen. Vendar tega predloga niso sprejeli in so bile delegacije komiteja mnenja, da morajo zmanjšati najmanj 200 milijonov dolarjev. Ena tretjina tega sklada bi morale prispevati Združene države Amerike. Toda, dokler le-te ne bodo pristale na to, bo tudi sama ustanovitev sklada precejšnje vprašanje.

• Iz Madžarske poročajo, da je zunanje ministrstvo LR Madžarske obvestilo generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov Daga Hammarskjölda, da nameravajo pri Evropskem sedežu OZN v Zvezni, zlasti pa njeni ekonomski komisiji dodeliti stalno madžarsko delegacijo. Le-ta naj bi v prvi vrsti tesno sodelovala z ekonomsko-finančno komisijo.

• Radio Budimpešta poroča, da so na pobudo državljanov varnostni organi notranjega ministrstva Madžarske opravili pregled študentskih domov, kjer so našli precej skritega oružja ter druga diverzantska materiala. Kot zatrjujejo, so arretirali nekaj študentov, ki so pripadali kontrarevolucionarnim silam na Madžarskem.

• V Ljubljani so ile včeraj ves dan volitve v veliko Romunsko narodno skupščino. Ker so se volitve končale šele ob poleti, ne moremo še posredovati točnih izidov volitev.

Na listi, ki jo je predložila demokratska fronta, je 437 kandidatov. Poročajo iz Bukarešte, da je na večini volitev v Romuniji glasovalo že okoli 50 odstotkov volivcev. Sodijo, da bo pretežni del volivcev volil do 17. ožroma do 18. ure in bodo tako praktično volitve že takrat zaključene.

• V neposredni bližini New Yorka se je sinoči posrečilo letalo z 90 potniki. Ubitih je bilo 28 ljudi, 37 pa ranjenih. — Vzroki nesreče še niso znani.

• Na Cipru je še vedno zelo »vroč«. Tudi sinoči so v bližini Nerengarije na Cipru, ubili nekega britanskega vojaka.

• V taberniku južno-vietnamske armade v sajgonškem predmetju je nastala močna eksplozija strelica. Več ljudi je bilo ranjenih. Gmotna škoda pa je bila zelo velika.

• Ceylon, Grčija, Liberija, Nepal in Sirija so predložili skrbniškemu odboru Generalne skupščine Organizacije združenih narodov resolucijo, ki predlaže ustanovitev posebne komisije. Ta naj bi poleti proučila gospodarske, socialne in prosvetne razmere v prekomorskih področjih tistih dežel, ki so jih pred kratkim sprejeli v OZN. Komisija naj bi po tem poročala Generalni skupščini na njenem prihodnjem zasedanju.

IZDAJA CASOPISNO ZALOZNISKO IN TISKARSKO PODJETJE »GORENJSKI TISK. / DIREKTOR SLAVKO BEZNİK / UREJA UREDNIŠKI ODBOR - ODGOVORNI UREDNIK MIRO ZAKRAJSEK / TELEFON UPRAVE ST. 476 / TEKOČI RACUN PRI KOMUNALNI BANKI V KRAJNU 61-KB-1-2-135 / IZHAJA OB PONEDELJKIH IN PETKIH / LETNA NAROCNINA 800 DINARJEV, MESECNA 50 DINARJEV

LJUDJE IN DOGODKI
OKROG OBISKA PREDSEDNIKA TITA V ZDA

Tako v ZDA kot v Jugoslaviji so že pred dvema mesecema objavili vest, da so se začeli razgovori o možnosti obiska predsednika Tita v ZDA. Jugoslovanska javnost je z zadovoljstvom sprejela to novico, prav tako pa tudi večina naprednih in trenzo mislečih krogov v Ameriki. Ameriški zunanjki minister Dulles je meseca decembra izrazil prepričanje, da bo ta obisk izredno koristen za obo strani, isto misel pa je pretekli mesec potrdil sam predsednik Eisenhower, ko je dejal: »V zadnjih 4 letih sem sprejel 43 državnih poglavarjev, predsednikov vlad ali vsaj visokih predstavnikov, ki so prišli v ZDA, da obišejo ministra zunanjih zadev ali mene osebno zaradi nečesa važnega, kar zadeva njihovo in našo deželo. ... ti obiski med državnimi poglavarji in šefi vlad pomenujeno od poti za uresničenje velike naloge... Ta naloga je svetovni mir.«

To Eisenhowerjevo mnenje je docela istovetno jugoslovanskemu. V duhu ideje sožitja in krepitve miru v svetu je tudi jugoslovanska vlad privolila v razgovore o obisku predsednika Tita v ZDA. Tega mnenja pa niso nekateri reakcionari krogli v Ameriki. Ti so zato začeli z ostro, sovražno gonjo proti

Jugoslaviji, proti njeni socialistični ureditvi, neodvisni politiki in proti osebnosti predsednika Tita. Te kroge jugoslovanska javnost že precej dolgo in zelo dobro pozna. To so isti ljudje, ki so nasprotivali vsaki pomoči naši državi, ki so si vedno prizadevali, da bi našo neodvisnost spremenili v pripelek Zahodnega bloka, ki so ob vsaki priložnosti, ker se jim njihove namere niso posrečile, izpričevali svoje streljeno sovražstvo do Jugoslavije.

Nekateri kongresni možje in del ameriškega tiska so se spustili globoko na raven prostorskog psovjanja, hkrati pa so začeli tudi z določenimi akcijami, ki naj bi ponizale jugoslovansko delegacijo in jugoslovansko državo. Predlagali so med drugim, naj bi obisk predsednika Tita skrjal na tri dni namesto predvidenih 14, naj bi umetno podaljšali odmor ameriškega kongresa in tako onemogočili predsedniku Titu, da govoriti v njem, naj bi ukinili vsa finančna sredstva, določena za sprejem tujih državnikov, če gre za obisk predstavnikov katerekoli »komunistične« dežele in tako dalje. Newyorški župan Wagner pa je izjavil, da ne misli sprejeti predsednika Tita in mu izkazati dolžne časti ob njegovem prihodu, zato ker je »kon-

unistič in »protireligiozen.« Svojo »grožnjo« je Wagner že uresničil proti saudskemu kralju, ki se prav zdaj mudi v ZDA, in tako povzročil neljub diplomatski incident, ki meče kaj eduno inu na ameriško gostoljubnost in pravila najobčajnejšega vlijudnega obnaušanja.

Dobro vemo, da prihaja taka protijugoslovanska gonja samo iz določenih krogov in da nima zato nič skupnega z dejanskim mnenjem široke ameriške javnosti, niti z uradnim stališčem ameriške vlade. Vendar je jugoslovanska javnost upravljeno začudena, da ameriški uradni krogi dopuščajo tako gonjo, ne da bi se vsaj omejili od nje. To je tembolj čudno, ker so bile ZDA tiste, ki so predlagale obisk predsednika Tita in tako pokazale, da jim je prav toliko do skupnega srečanja kakor Jugoslaviji.

Seveda je v takih pogojih težko govoriti o prijateljskem obisku. Našega obiska v ZDA nismo vsljevali in zato noben poštreno misleči Jugoslov je more dopustiti, da bi njegovega najvišjega predstavnika kaznil na tak način med prijateljskim obiskom v drugi državi. Ce do obiska torej ne bo prišlo, si bodo morali krvido za to pripisati tisti, ki so s sovražno gonjo prispevali k njegovi odpovedi.

Ne zanikamo, da obstajajo precejšnje razlike med uradnim ameriškim in jugoslovanskim gledanjem na posamezne probleme mednarodnega razvoja. Vendar pa to ne more biti vzrok za nasprototovanje srečanju dveh državnih poglavarjev, nasprotno, prav to je najboljši razlog, da so medsebojni sestanki dejansko nujni. — Sam Eisenhower je te dni izjavil, da »ni mogoče prispeti k miru, če se pogovarjam le z ljudmi, s katerimi se strinjam.« Nujno je, da so med dvema državama, ki sta resnično neodvisna, tudi razlike v stališčih. — »Vsak človek ima pravico povedati svoje mnenje,« piše časopis »Washington Post, » toda nedostojen pritisik Kongresa ali zasebnih skupin ne bo spremenil Titove politike. To ni osamljeno mnenje. Po našem odločnem odgovoru je čedalje več glasov med razsodnimi ameriškimi ljudmi in tiskom, ki obsojajo neodgovorno početje nekaterih reakcionarnih krogov. Taki sovražni izpadi sicer ne morejo omagati želje jugoslovanske javnosti in vlade za čim tesnejšimi in iskrenejšimi odnos z ZDA, lahko pa znatno škodujejo ugledu zunanje politike ameriške vlade in diskreditirajo njeni prizadevanja za okrepitev miru v svetu.

POKLONILI SO SE SPOMINU NARODNEGA HEROJA MATIJA VEDNIKA

V soboto zvečer so se Jeseničani poklonili spominu 13-letnice smrti heroja Matija Verdnika-Tomaža. Pred spominsko ploščo na Verdnikovih hiši v Podmežaklji se je zbralo lepo število herojevih soborcev, članov ZB in Socialistične zveze. U.

V nedeljo smo zabeležili

MLADINSKI SEMINAR V POLJČAH

Poletje, 3. februarja

V nedeljo dopoldne se je končal v Poljčah 5-dnevni seminar, ki se ga je udeležilo 57 mladincov in mladink, članov aktivna mladih zadružnikov in mladinskih organizacij z Gorenjske. To je bil prvi seminar za kmečko mladino, organiziral pa ga je aktiv mladih zadružnikov pri OZZ in OK LMS Kranj. Udeleženci so z zanimanjem sledili predavanjem o zunanjih in notranjih politiki, gospodarskih in predvsem o kmečkih problemih. Vsi so bili zelo navdušeni in si želeli, da bi bilo v bodoče več takih posvetovanj. Vendar menijo, da je bilo premalo časa, da bi se posvetili resnemu študiju, da je bil program za ta čas (5 dni) preobširen. L.J.

PROGRAM KULTURNIH PRIREDITEV V PRESERNOVEM TEDNU

V soboto v dopoldanskih urah je napravil samomor Anton Kurat iz Kranja, Cesta na Rupo Št. 7. Pokojni Kurat je skočil s 25 m visoke pečine v Kokro, in sicer med kokrškim mostom in tovarno »Sava«. Pri padcu v plitvo vodo se je ubil. Vzrok samomora še ni pojasnjen.

PEVSKI ZBOR FRANCE PREŠEREN.

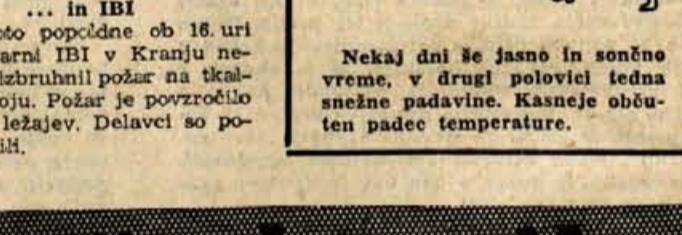
V petek, 8. februarja v dopoldanskih urah se bodo delegacijske skupnosti v ZDA, ustanov, organizacij in podjetij poklonile spomini pesnika v Prešernovem gaju, v Prešernovi hiši in pri spomeniku pred Prešernovim gledališčem. Tega dne ob 11. uri bo na Občinskem ljubskem odboru poleđev letosnjih Prešernovih nagrad in pohval zaslужnim kulturnim in ljubljansko-prosvetnim delavcem na področju kranjske občine.

SAMOMOR V SOTESKI KOKRE

V soboto v dopoldanskih urah je napravil samomor Anton Kurat iz Kranja, Cesta na Rupo Št. 7. Pokojni Kurat je skočil s 25 m visoke pečine v Kokro, in sicer med kokrškim mostom in tovarno »Sava«. Pri padcu v plitvo vodo se je ubil. Vzrok samomora še ni pojasnjen.

POZAR V »OLJARICI« BRITOF

V petek popoldne ob 14.30 uri je v »Oljarici« Britof nedavno izbruhnil požar, ki je nastal od vročne železne tovarne. Na takojšnjo intervencijo delavcev je bil požar udušen, še predno je prišlo do večje škode.

... in IBI

V soboto popoldne ob 16. uri je v tovarni IBI v Kranju nadzoren izbruhnil požar na tkaninskem stroju. Požar je povzročil škodo, ki je namreč utrnila iskra, ki je zanetila prejo. Na takojšnjo intervencijo delavcev je bil požar udušen, še predno je prišlo do večje škode.

Nekaj dni še jasno in sončno vreme, v drugi polovici tedna snežne padavine. Kasneje obuten padec temperature.

USTANOVITEV POKRAJINSKEGA MUZEJA

Ceprav ima Gorenjska raznervoma bogato zgodovino delavskega gibanja in NOB, dosta ni imela tovrstnega osrednjega muzeja, kot ga imajo že v mnogih drugih okrajih. To vrzel neži bi zapolnil sklep, ki ga je okrajni zbor OLO sprejel na seji 2. t. m. S tem sklepom je ustanovljen Pokrajinski muzej za Gorenjsko v Kranju. Muzej bo zbiral podatke o NOB, delavskem gibanju in razvoju proizvodnih sil na Gorenjskem. Zbrano gradivo bo prikazovalo tud: na razstavah. NA JESENICAH BODO GRADILI NOVO SOLO

Na seji Občinskega ljudskega odbora Jesenice, ki je bila pretežno sestavljena na Jesenicah, so razpravljali o zapravljanju Jesenice in Širnjanu škodljivih plinov. Sprejeli so sklep, da bodo predvideno že v aprili začeli graditi novo šolsko poslopje na Jesenicah. Dalje so govorili že o predlogu o razdelitvi osnovnih sredstev podjetju »Grosist« z Jesenic ter o raznih organizacijskih vprašanjih.

OBLO KRAJN RAZPRAVLJA O UREDITVI CESTNEGA OMREŽJA

V četrtek, 31. januarja, je Občinski ljudske odbor Kranj razpravljal o predlogu za ureditev cestnega omrežja v Kranju (razbremeničev Koroške ceste, ublažitev Jelenovega klanca itd.). V zvezi s tem je bilo sklenjeno, da se naroči idealni zazidalni način za področje »Beksel« in »Zumertja«. Začasna izpeljava zvezne ceste Ljubljana-Jesenice je predvidena po Jelenovem klancu in dalje za sodičem, gimnazijo in Bežkovo vilko. J.

KORISTNO PREDAVANJE, TODA LE 10 POSLUSALCEV

V sredo 30. januarja je bilo v dvorani KUD »Tone Sifre« v Skofiji Luki predavanje, ki ga prireja Ljudska univerza. »O nesrečah z električnim tokom«, spremojano z barvnim filmom »Vodno gospodarstvo Slovenije«. Mučno pa je bilo ved, da je bilo na predavanju nekaj več kot 10 ljudi. Saj imamo vsak dan pri delu in v gospodinjstvih opravka z električnim tokom in razen tega so vrteli še film — pa kljub temu brez odmeva! J.K.

SPOMIN NA DJOKA

Pred dvajsetimi leti, 26. januarja 1945, je na Pedrovecu padel Jože Selan-Djoko. Bil je eden prvih aktivistov na Blejski Dobravi, ki je deloval v trojkah in bil povezan z organizatorji upora na jeseniškem območju. Za njegovo delovanje je kmalu izvedel okupator, zato so ga že v letu 1941 odpeljali v begunške zaporje in od tam v delavski tabor na Kraut. Ko se je leta 1942 vrnil, je nadaljeval delo za Osvobodilno fronto. Zbiral je denarne prispevke, hrano, oružje itd. Bil je dober propagandist. V NOV je stopil 23. aprila 1943, kjer je opravljal odgovornote in težke naloge. Dne 26. januarja 1945 je bil izdan skupaj s svojimi tovariši. Taborišče so napadli Nemci in Jože je v boju z njimi padel. J.K.

5.
P
O
N
E
D
E
L
J
E
K

TO PA ŽE NI BIL MOJ SINI

Stvar se je ponovila že nekajkrat. Le eno značilnost ima vselej: vsakokrat se primeri držig in jih s svojo živiljensko novostjo popari. Tisti, ki jih dogodi prehitete, so starši; stvar pa, ki jim je tuja — vsaj v večini primerov — pa je zanje njenihovih otrok.

Tri leta že spremjam dijakinja kot njen razrednik. Domisljam si, da jo precej poznam: mnogo bolje kaže njen starši. Bil je srečen trenutek — zamjno nesrečnejši bi bil ni mogel — ko sem jo našel sredi največje razdrobenosti. Vzrok sem sluštil: njena zpoved je ga je potrdila. Deklica je zapustila svet liger in brezskrbnega veselja; ko bo prehodila pot, na katero je stopila, bo zrelo dekle. Ze več kot trinajst let je stara; ustreljši sem se, da je moralna prvi, najtežji dal to poti prehoditi — ne brez nadzorstva, ampak brez pomoči. Obzirno sem opozoril mater na težave, v katerih se je znašla njena hčerka.

»Dajte no, lepo vas prosim, saj vendar videte, da je še otrok! Le malo bolj trmasta je, to je vse!« Poi leta je preteklo. V Šoli še vedno verjamemo v svojo djetinja, ker vemo, da je vse, kar zdaj preboleva, nujno. Ko se ji bo motno obzorje razbistrio, bo spet vse dobro in bo vedeela, kaj hoče. — Tudi mamica je náma več za otroka; ona je celo obupala nad hčerkico. Pred šestimi meseci jo je proglašala že za otroka, zdaj bi verjela vsaki neslanini in iz trete zviti čenči. Pri vsem tem pa materi niso neznamni zakoni človekovega razvoja. Le to ji meni da ne gre v glavo, da se mora tudi njeni edinku ravnavati po teh zakonih.

Te stvari smo obravnavali tudi na sestanku s starši. Ko sem omenil starost v zvezi z začetkom predpribaretete, je neka mamica zadovoljno vzdihnila:</p

ROMAN
SLIKANICA
ZANIMIVOSTI
FILM

ZADNJA STRAN

MIMI
MALENŠEK
KONIČ

VIGENČEK 10
ROMAN

Iz zgornje hiše je prinesla naročaj ponošene obleke. Boljšo je shranila v skrinjo, menila je, da bi jo brat utegnil potrebovati. Bil je visok in suhljat, skoro tak kot oče, samo v ramenih bi mu bila zdaj še preširoka, toda z leti se bo fant naredil. Ob slovesu mu je dala očetovo črno suknjo z žametnim ovratnikom in zavirkami, nič mu ni bila prevelika.

Berači so jo obstopili in, da jih bo obdarila. Ana je razgrnila vsak kos posebej in si ga še enkrat ogledala. Ogleđovala je obnošene gosposke suknjiče, podložene hlače, telovnike in srajce, ki jih je pokojni oče nosil, ko je žebolehal. Skoro sram jo je bilo, da ne more dati česa boljšega. Kakor bi se hotela opravičiti, je pri vsakem kosu posebej menila, da je še dober, malo obnošen, pa tudi skrbno opran, zato naj se nihče ne boji, da bi nalezel bolezen. Berači so ji jemali obleko iz rok, potem pa so se kar vpričali, kdo je dobil več in boljše. Hrupo so zamenjavali med seboj. Ko se jih je odkrila, je naročila hlapcu, naj zapreže sasi. Namenila se je k stricu Filipu v Železniki.

Pred odhodom je prišel k njej stric Miklavž. Zjutraj je bil pri zadušnici, zdaj pa se je že preoblekel. Stal je pred njo, močno postaran, beden, v obnošeni delavnški obleki in se ji je zasmilil, čeprav ves teden po očetovi pogrebščini nista govorila več kot za potrebo. Se tega mu ni povedala, da je končno le oddala vigenc Dominiku.

„Mislim, da bi začeli spet delati,“ je rekel Miklavž.

Ana je globoko zajela sapo, le nerada mu je odgovorila: „Nimam denarja, da bi plačevala delavce. Ko pride Dominik, boste začeli delati.“

„Torej te je Zgonc le pretendiral,“ je zamrmral Miklavž.

Razjezila se je. „Kaj me je pretendiral! Oddala sem mu, da ne bo stalo prazno. Alešu je bilo tudi prav.“

„Fant ne ve, kaj je zanj dobro. Čemu mu je bilo treba nazaj v šole? Doma naj bi bil ostal! Čepel bo pri bukvah, Zgončev bo pa bogatel iz njegovega. — Koliko pa je dal stari?“

„Tristo.“

Starcu je planila rdečica v lica. „Tristo — za spodnjega? Ali veš, da je v njem prostora za dvajset delavcev? Če dobi le dva delavca, bo imel dobiček!“

„Koliko pa bi morala zahtevati?“ je negotovo vprašala Ana.

„Tja...“ Tudi stric Miklavž ni vedel, koliko bi moral Zgonc plačati. „Če bi imela lastne delavce, bi lahko zaslužila petkrat, desetkrat toliko,“ je rekel naposled.

„Saj imamo še zgornji, veliki vigenc. Lahko začnemo na svoje,“ je čež čas menila Ana.

„To imaš pamet!“ se je obregnil stric. „Zgonc bi ti pobral kupce pred nosom. V enem vigencu ne moreta delati dva gospodarja.“ Jezno se je obrnil. „Babe imate dolge lase, pa kratko pamet. Naredila si po svoje, mene nisi vprašala, tudi poslušala me nisi. Jaz bom pa šel, kakor sem rekel. Dominiku ne bom delal.“ Zdelo se je, da ga skrbi misel, kam naj se dene.

„Nikamor ne boste šli,“ je nejevoljno rekla Ana. Jezila jo je ta res z vigencem. Morebiti se je res prenagnila. Toda Zgonc ji je denar kar vsilil... Jezna je bila na Zgonca, jezna tudi na Miklavža, zato je rezko dejala: „Vi bi že delali, kdo bi pa prodajal? Spet bi šlo tako kot zadnje čase, to pa je slabše kot nič.“

„Jaz bi prodajal,“ se je ponesel Miklavž. „Ne misli, da ničesar ne znam!“

Kaj bo z eno največjimi turističnimi zanimivosti na Gorenjskem?

Slap Peričnik vsako leto nižji

Visoko pod Vrtaško planino Izvira sega njihov društveni okvir in da bi Peričnik. V divjih brzicah se prebija ga morali opraviti občina, okraj in do navpične pregrade, ledeniškega republike.

Kakorkoli že: dejstvo je, da domače Turistično društvo brez dotacij tega slapovih zgrmela voda v globino. Medtem ko je zgornji slap skrit in ga opazi lahko samo tisti, ki ve zanj, pa je spodnji 52 m visok in zaradi svoje veličastnosti ena najlepših turističnih znamenitosti na Gorenjskem. Že nekaj let pa slap izgublja na svoji višini: voda je izlizala korito in prodrila do mehkejše plasti konglomerata, v katerega prodira vedno bolj in bi moral slap obrniti v korito, skozi katero je padal pred letom 1926, sedanje korito pa zalili z materialom, ki bi ga voda ne razjedala.

S tem problemom se je na svoji seji dne 27. januarja ukvarjal upravni odbor Turističnega društva Dovje - Mojstrana. Odborniki pa so lahko same ugotovili, da tega problema s svojimi skromnimi sredstvi pač ne morejo reševati. Od 22.000 din, kolikor je imelo društvo v letu 1956 dohodkov (od gostišča), je porabilo polovico za čiščenje cest, polovico pa za pleskanje javnih klopi. Letos nameravajo urediti okolico Peričnika in kopališča v Milinci, samega slapa pa se ne nameravajo lotiti. Mnenja so, da to delo pre-

znameniti turisti so trdili, da je dolina Vrata najlepša alpska dolina. Nemalo zaradi Peričnika. Ta je zdaj v nevarnosti. Upajmo, da je bodo odgovorni ljudje pravočasno odstranili.

J. S.

Znameniti turisti so trdili, da je dolina Vrata najlepša alpska dolina. Nemalo zaradi Peričnika. Ta je zdaj v nevarnosti. Upajmo, da je bodo odgovorni ljudje pravočasno odstranili.

Dober dan želim! Ne ustrašite se!

Tako se oglaši dimnikar ponavadi vsak drugi petek v mesecu pri vseh strankah.

In kot malaš! Stedilniki so takrat skoraj vedno topili. (To zlasti sedaj, pozimi!)

Prenekaterikrat se gospodinju hudejo nanje. Destikrat neupravčeno, saj se dimnikarji res potrudijo, da čim manj zamažejo. Tak je pač njihov poklic. Destikrat sila nehvalezen.

Z GORENJSKE

SOTESKA VINTGAR —
»MEKA« TURISTOV

ZETAL IN PREDLA - 2 -

Izmed premnogih sotesk in divjeromantskih tesni v naši domovini (Zanica pri Kranju, Gorenja Savinjska dolina, Tržaška Bistrica, Gornja Kokra, Iška, Huda Luknja in dr.) je po izvenrednih prirodnih krasotah gotovo najimenitnejši nad Vintgar pri Bledu.

Vintgar je prav tako znan kot letovišče Bled. Je to divjeromantska, 1600 m dolga, globoka v skale zarita soteska, skozi katero si krči pot rečica Radovina, ki pada ob izhodu preko skalnatega praga 28 m globoko kot slap Sum. Ta padec Radovine je tudi izrabljen za pogon generatorjev v elektrarni pod slapom. Divja in slikovita je ta soteska. Navpične, skalne stene se dvigajo proti nebu, voda hrumi in bobni in se leskeče v tisočih barvah. Pot skozi tesni prestopa z enega brega na drugega po umetno in varno zgrajenih hodnikih in stopnicah. Dvakrat se bregova zblizata prav na tesno. Ta kraj se imenuje Pekel. Skočenj do sprememb ob manjših slapovih iz hladnih tesni v odprto dolino k restavraciji Vintgar.

Tesni, skozi katere prihrumi Radovina, so bile dolgo dobro povsem neznane. Sele februarja 1891 sta skušala prodreti čez skale in bregove gorjanški župan Jakob Zumer in blejski fotograf Legetporer. Pot je bila skrajno nevarna in težava.

Večkrat sta se morala vrneti. Slednjč sta le prodrila skozi vso sotesko in Sergetporer je posnel nekaj najlepših delov divje pokrajine. Blejet so takoj uvideli, kako velikega pomena bi bila soteska za njihovo letovišče, če nepravijo pot ob Radovini in bi bila soteska tako vsekakor dostopna. Sestavili so odbor z Jakobom Zumrom na čelu. Z raznimi zbirkami med letovišči, s podporo deželnega odbora, Kranjske hranilnice in z dobrokom od raznih prireditv (v ta namen je priredil na Bledu koncert tudi znani slovenski operni pevec — tenorist Naval — Pogačnik), so nasrati toliko, da so napravili pot in galerijo skozi tesni, imenovane Vintgar (ime po hribu na desnem bregu Radovine). Slovensa otvoritev je bila avgusta 1893. Ob tej priliki so odkrili v najlepšem kraju v soteski spominsko ploščo zasluznemu Jakobu Zumru. Jeseni 1926 je velika povodenj podrla v Vintgarju vse mostove in galerije. Zveza za tujski promet pa jih je na novo postavila.

Med mnogimi krasotami naše slovenske zemlje je Vintgar med prvimi. S svojo romantično lepoto prekaša po zatrival domačih in tujih občudov podobne soteske v Avstriji, Tiroli in Sveti. Razlika je le v tem, da znajo drugi narodi vse drugače kot mi izkoristiti svoje naravne lepote.

37. Poljak hoče skočiti za ubežnikom, a dr. Burger ga zadrži. Pove mu, da mu je ljubše, če je rokovnjač zbežal, kakor bi ga imel zaprtega tu v gradu, kamor počasi lahko vdre cela polpa, da bi rokovnjač osvobodila.

Spoloh sta se dr. Burger in Poljak v mnemih gledo rokovnjačev precej razhajala. Čeprav je bil prvi francoski mair, se mu vendar ni ljubilo vtikati glavtja, kjer jo prav take lahke puste Francosci.

38. Poljak pa je bil mnenja, da morajo udariti sami, če Francozi zaradi prešibki vojaških sil ne morejo.

Ko sta tako že prišla na razgovor s Francozh, se je oskrbnik spomnil, da je Grogia naročal, naj brdski pisar sporoči, kdaj Francoze... (naprej Blaž ni slišal).

Zdaj se posveti mairu. »Prijatelj sedet, to bi pa učenjilo biti resnično!«

39. »Kako to mislite?«

»Veste da ste skoraj gotovo zadeli, če sumite, da hočejo Francoze napasti. Brža bo stvar v zvezi z denarjem, saj se je moj pisar prav zadnje dni mudil v Crnom grabnu.«

40. Maire je razložil oskrbniku, da je prišel na to misel, in čimbolj je premljeval, tembolj verjetna se mu je zdestila. Takih sitnosti, da bi Francoze ospolili prav na ozemlju, za katerega edegevarja en, pa dr. Burger ne bi imel rad. Zato sta sklenila s Poljakom, da je treba sporediti nevarnost v Ljubljane.